Page 6 September 2008.qxd 18/09/2008 19:50 Page 1

නිර්මාණ Nirmana

දුර කතනය අතේ එක එක දේ හිතේ

දෙ ප සේ කැමැත්තෙන් දෙදෙනගෙ කැමැත් තෙන්
කැ ප වී සෙනෙහසට ආදර නිමිත් තෙන්
සැ ප හා දුකට එක තැන සිට දෙපැත් තෙන්
උ ප යා අත මිටද ගහ බැණ නොගත් තෙන්

ක වු රුත් ඇළුම් කළ එකමුතු යුවලක් වී
අ වු රුදු පහළොවක් යුග දිවියට එක් වී
මැ වි සුර ලොවකි දරු දෙදෙනා එළියක් වී
ගෙවි වා දවස ආදර මල් පොකුරක් වී

මෙතු වක් හොඳින් සිටියදි පෙම් සුවඳ බිබී
ස තු ටින් සෙල්පෝනයක් හොර රහසෙ තිබී
මි තු රියකගෙන් තුටු පඬුරක් විලස ලැබී
සි තු පැතු විලස බැලුවා ඇය එයට එබී

පෙම්බර හිමිතුමා අමතක වුනේය
කන්නට ගියත් දුරකතනය ගෙනේය
සංගීතය ඇහෙන විට එය කනේය
මංගල මුද්දටත් ඇගෙ හිත පෙනේය

කන් තෝරුවට යයි සැමියා උද යේම
නන් වයි වැන් රියකට දරු දෙදෙ නාම
සන් තෝසෙකි හිතට තනිකම හිතු වාම
දැන් නිදහසේ ඇත ඇය මුළු දව සේම

හ ඬ දෙයි වෙලාවට දුරකතනය ඇගේ
හැ ඬ වෙයි හොඳට ගමනක් යන්නට වාගේ
අ ඬ වල් කළ දොරකි බිබිය සැක දෙක නැගේ
ගොඩ වෙයි කෙනෙකු ගෙට හොර පූසෙකු වාගේ

හුර තල් කළ ළමුන් දෙදෙනෙකු ලැබෙන තුරු
වර දෙහි නොබැඳෙමින් පතිවත රැකෙන යුරු
සුර ලොව ගෙදර තිබු ආදර සුවඳ පෙරු
දුර කතනයෙන් පැනගියෙ ලෙස නොසිතු විරු

නි ව සම කිළුටු කර තහනම් රසය ලැබූ
ප ව පල දෙමින් දුරකතනයෙ ඇඟිලි එබූ
පැව රුණ නඩුවක්ය අද සැමියෙකුට අඹු
ඉ ව රයි පවුල් ජීවිතයම හොඳට තිබූ

♦ කිවිපති පාතකඩ කුලතිලක
මහරගම Sri Lanka

දරු සුරතල් මහිම

උංගා ගයන හඬ ගෙයි හැම තැනම ඇසේ
කිරි සුවඳක් හමා යනවා මුළු නිවසේ
දිව රෑ දෙකම වැඩ පල කවුරුත් එකසේ
කිරිකැටි පැටව් දෙන්නෙක් ඉන්නව නිවසේ

දෙහදක මිහිර එක්තැන්වී බැඳුණ අත
යුග දිවි සැපය දරුවන් ලද විටදි ඇත
මව් පදවිය ලබා සතුටින් පිරුණු හිත
මගෙ දියණිය සිටිනු දැක පිබිදුනා සිත

මිහිරක් ලදිමි, මගෙ දුව දරුවන් දෙන්නා
මගෙ සැමියගෙයි, මාගෙයි දෝතට දුන්නා
පොඩි මල් කැකුළු ලෙස සිටියා උන් දෙන්නා
සම්පත සතුට අපගේ හද උතු රන්නා

කවි සීපද කතන්දරයක් පව සන්න
දරුවන් නිවුන් ආදරයෙන් නළ වන්න
මියයන්නට පෙරදි හුරතල් දැක ගන්න
තිබුණා පිනක් අපි දෙන්නට සැන සෙන්න

පුතුගේ පුතා දැන් පාසැල් යන වාය
දුවගේ දරු දෙදෙන හිස ඔසවන වාය
යුතුකම් ඉටු කළයි අපි සැනසෙන වාය
මේ ලෝ දහම කාටත් පොදු වෙන වාය

♦ ප්‍රේමා සුරවීර රූපසිංහ
East London UK

ජනකවි

බස්සා නිදි මරයි ඌ කරන වැඩ නැතී
බල්ලා කපු කටියි ඌ වියන රෙදි නැතී
වඳුරා මහලු මුත් මිහිපිට නම් නොයතී
සිවලා සිංහ වෙස්ගත් පසුව රැවටෙතී

සිරිලක වනරෝදක අසිරිය!

විසිරී තිබෙන මල්පෙති වැලි තලා මත
වැතිරී ගලායන ගඟ දෙස යොමා නෙත
හමනා මඳ නලින් සරතැස නිවා ගත
සිටිනා කෙනෙකුගේ සිත වෙයි සමා හිත

වනරොද පුරා රැව්දෙන සියොතුන්ගෙ නද
සුන්දර සිරින් පිරි දිය ඇලි කොමළ ළඳ
සල් සපු නා පනා නන් තුරු අතර වැද
ගිල් වයි සතුටු සයුරේ දුටු දනගෙ හද

පවතින නිසල බව එහි රුක් සෙවනැල්ලේ
ගෙන දෙයි සිතට අම සුවයක් සැනසිල්ලේ
තුරු මත රඟන සියොතුන් නිති විමසිල්ලේ
පල රස විඳිති ගයමින් ගී සිතු ලොල්ලේ

නිල් තණ බුදින මුව පොව්වන් ප්‍රියං කර
වෙන්වී නොයති වැඩි දුර මවගෙන් බැහැර
එහෙ මෙහෙ දුවන පනින සා පැටවුන් නිතර
වඩවයි තව තවත් වනරොද රැඳි මිහිර

තුරු අග පිපුණු සුදු කහ රතු කුසුම් වලින්
විහිදෙන සුවඳ පැතිරෙයි මඳ සුළං රොදින්
හැසිරෙන බඹර මීමැසි රොන් සොයා යමින්
පතුරන ගුම් හඬින් සිත් පිනවයි සතු ටින්

ලැබගනු පිණිස සැනසුම නිති හිත තවන
හොඳ කෙම්බිමකි කෙනෙකුට මේ වන අරණ
නිසලයි සිසිලසයි එහි මෙන් සඳ කිරණ
හැකිවෙයි බවුන් වඩනට ලැබ දෙන නිවන

♦ විශ්‍රාමලත් විදුහල්පතිනිය
ප්‍රේමා අදිකාරි
Morden, Surrey UK

දියණිය සිහිපත්ව

ජීවන සුවඳ ගත සිත දැවටෙනු දැනිණ
කිරිකැටි බිළිඳියක හඬනා හඬ ඇසිණ
මා ලද මහඟු වස්තුව මා අත රැඳිණ
ඔබ ඉපදුනෙන් මට පිය පදවිය ලැබිණ

දෝතට රැගෙන හිස දෙකොපුල නළල සිඹ
පැහැගැන්වීය සම කෙරුමට ඉඳුණු අඹ
හිරු සඳු සේම සිරියාවයි යහන් ගැබ
අම්මා නොවුණ මුත් අම්මා කෙනෙකි ඔබ

උදයේ නැගිට මව්තුරුළේ කිරි බොනවා
සවසට මාත් සමගින් දොඩමලු වෙනවා
සෙල්ලම් කඩේ ගොස් නෙක බඩු ගෙන එනවා
වැලි බත් උයාගෙන කන්නට සැර සෙනවා

දුව පැන නටා දොරමුල්ලේ හැංගෙන් න
තුරුළට රැගෙන බෝනික්කෙකු නළවන් න
අම්මගෙ සාරි ගෙන ඉහවට දවටන් න
ඔබ හපනියෙකි කිචි බිචි ගා හිනැහෙන් න

පින්බර සිතින් සකසා පොල්තෙල් පහන
තෙරුවන් පිණිස බුදු කුටියට ගොස් පුදන
වැඩිහිටි නැසියන් වෙත නිති ගරු කරන
පිංකඳ ඔබයි නිවසට සැනසුම ගෙනෙන

කෙස් ගැට ලිහා කොණ්ඩය පීරා දෙකට
පොත් ටික තුරුළුකරගෙන පිරිපුන් ලැමට
පාසැල් ගොසින් මුල් තැනගෙන හැම වැඩට
දහසක් තෑගි ලැබුවා ඔබ ඇඟ බරට

බිළිඳිය කැකුළු වී ළඳකගෙ වෙස් ගන්නා
කවදා නමුත් කුලගෙයකට පිවි සෙන්නා
කට කිරි සුවඳ මගෙ ගත සිත දැව ටෙන්නා
සිහිනෙන් පවා නැළැවිලි ගී මුමු නන්නා

♦ මේජර් වී. බී. කරුණාරත්න
Oxford, UK

හෙන්රි කල්දේරා

අප දකිනා ලොව විසිතුරු
අපට වඩා දැක නිසියුරු
ගැයූ ගීත නෙක අමයුරු
දෙසවන් පිනවූ සුමිතුරු

කෝකිලයාණෙනි සුමිහිරි
මැණිකකි හෙළ
බිමෙහි අසිරි
මිහිරි තනුවෙකිය රස පිරි
සිහිවෙයි කල්දේර හෙන්රි

කන විඳින වෙළේ
කඳුළු ගඟේ එතී
ඇය තාම ඔබහට
ආදරේ කියා නැතී
හිතවතෙකු මගේ
ඔබේ සුරත ගතී
සිහිවෙයි තත් තාර පැටිය නිතී

♦ රන්ජිත් විමලනාත්
Paris - France
ගායක හෙන්රි කල්දේරා මහතා සිහිවීම පිණිසය

To serve our birth-land
(A reminiscence)

Now hangs my passing gaze with comrades proud,
Softly rousing a fond brave strain, to stride
In gray of blue and khaki combat drill,
With bawl and leap and squeezed trigger-shot,
Across a shell-scarr'd point up lone tree hill
Breathless, on dappled, battle-stomping ground.
Relentless guidance blowing shrill to strive,
So oft we'd scale to peak in booted suns,
Suffer blind cloudburst, raging jungle tide;
Clammy we cheer in dank and bruised kit;
'Per ardua ad astra' bound as one,
To serve our birth-land tall through dusk and dawn.
Now, whisp'ring spinwheels sweep a home-vale hill
Where maiden rifles proved their aim until.

♦ **Wewage A M Dep**
Letchworth, Herts, **UK**
(The writer is a Retired Air Force Officer)

සයුරෙන් ගොඩබිමෙන්
හා උඩු ගුවන් කුස
පීරා හඹා ගොස්
වනසා රුපුන් විස
රකිනා රට වීර
දරු පරපුරක් දෙස
සතුටින් බලයි ලක්මව
පිසලමින් ඇස

♦ *DAREN* London NW3

චින්තා

අහිංසක නෙතු විදා පා නගා පෙර මගින්
සොඳුරු මුව මඬල මුදු සිනාවෙන් සර සමින්
ජීවිතේ විරහ දුක් ගිනි නිවන මා සිතින්
දයා ගුණ සපිරි සිත සදා වාසනා වන්

කාලයේ පියාපත් ඉගිල ගිය මුත් සැනින්
අභිමි විය මා පැතු ආදරේ එක සිතින්
පලාගිය සෙනෙහසේ සිනා බිඳු ඇගෙ වතින්
ඇගේ පිළිරු අඳිමි ඔබේ හසකැන් මතින්

ඔබ තුරුණු යුවතියක වුව ද මා වියපත්ව
හමුවුනත් සසර මග මේ ලෙසින් හිතවත්ව
අතර මග රැඳෙන ඔබෙ සිනා වත සිහිපත්ව
ජීවිතේ ඇති තුරා හිඳිමි මම සුවපත්ව

♦ සන්ධ්‍යානි සේනාරත්න
Roehampton
London SW15

පෘථග්ජන

මිනිස්සු
සරලබව නොදකිති
නොඅගයති
හුදු සංකීර්ණත්වය ම සොයති

පසු දොර නොවසති
ඉඳුරන් සතපවති
ශාන්තිය නැතැයි මොරදෙති

ගුණදම් සිඳිති
පිටු දකිති
කෙලෙස් බරින් මියැදී
නිර්වාණයම පතති

♦ ශ්‍රියා කුමාරසිංහ
New Zealand

සදා නොවෙනස් නිමල සෙනෙහස

අඳුර පරදා නැගුණ සඳමල
නුඹයි ලෝකෙට එළිය දුන්
නුඹත් අහසකි දුකම උසුලන
කඳුළු අතරින් සිනහ දුන්

සදා නොවෙනස්
නිමල සෙනෙහස
නුඹයි දුන්නේ එක ලෙසින්
ලොවට ජීවය ලබා දෙන්නී
නුඹයි මිහිපිට නැත වෙනින්

දුකට සතුටට ළඟින් හිඳිනා
කෙනෙකු නැත ලොව නුඹ තරම්
සිතම සනසන එකම රුව නම්
නුඹයි අම්මා ලොව පිදුම්

♦ ප්‍රියංවදා ජයමාලි
මුවගම රත්නපුරය
Sri Lanka

සක්සඳ සිහිවී

ගමේ සුවඳ මල් මුවරද තව රාන
මතක බසෙන් කොළඹට ආ මිතු රාන
ආපු ගමන් පිටවෙන්නට හැදු වාට
දැන්ම සිතින් මා සමුගන්නේ කෝම

ඇවිත් ගියත් නුඹ සිත් කුටියට රෑට
අඳුර තමයි තිබුණේ හඳ ඇති දාට
කාසි ගලන ටැප් එක පොඩි හිංදාම
ගමේ ඇලට දුවගෙන එන්නේ කෝම

මතක නියරෙ වක්කඩ කට කැඩුණාම
ගමට එන්න හිතෙනව මට හැමදාම
සාක්කුවට අත්දෙක දා බැලුවාම
නූල් බෝලයක් පැටලෙයි හැමදාම

♦ මහින්ද ප්‍රසාද් මස්ඉඹුල
ගොඩකවෙල Sri Lanka

කිසිදා හැර නොයන රැළම් සිහින

මෙතුවක් කලක් ලක් අම්මට වද දුන්න
බයකර අපිව හැඳුවත් රට දෙක ඩන්න
රැළම් සිහින මැවුවත් බොරුවෙන් සැදුණ
නොදෙනෙමු ඉඩක් කොටියට හිස වන්න

ආවේ මෙහෙය කරනට සුද්දන්ට එදා
වතුවැඩ කළේ ජීවිත ගැටගසනු සදා
කල් යල් බලා හිඳ සටනට ආවෙ මෙදා
මොන උරුමයට මව්බිම ගන්නට ද බෙදා

තේ වතු රබර්වතු වල වැඩ කර මින්න
මතකද ගෙවූ කාලය ගැති පෙන්ව මින
ඒ ආ ගමන සිතිලා නැවතී ඉන්න
අද දත කනව ලක්බිම හිමි කර ගන්න

රැළම සිත මවන් මෙතුවක් කල් ගෙවලා
ලක් මැණිගේ වටිනා හැම දෙය කාලා
අතහැර යන්න ලොබවී එහි රස දැනිලා
අවසන් නොවන යුදයක් අද ඉතිරි කළා

කන්නට දුන්න අත සපනට තරම් කොටී
නොමදත් කෙලෙහිගුණ උන්ගේ ගතියෙ හැටී
අන්තිම හුස්ම තෙක් සිටියද සටනෙ වැටී
අඟලක් තොපිට නොදෙනෙමු රට අපට වටී

♦ විමලා යාපා
Nicosia Cyprus

ඇතුළත හා පිටත

දුක් කම්කටොළු බාදක පිරි ජීවිත ය
කන්දක් උඩින් ගලනා දිය ඇල්ලක් ය
වේගෙන් හැපී විසිරෙන පිණි බිඳුවක් ය
හිතෙනව වඩා මරණය නම් සුන්දර ය

එන එන ගොබය සුලි සුළඟට බිඳ වැටෙන
යන එන මගියනගෙ දූවිලි පා ගැටෙන
ජීවිත අරටුවේ මුල් පහළට බහින
කල් මර මරා තව කුමටද මෙහි හිඳින

♦ වසන්තා කුමාරි දසනායක
මයිලවලාන කිරිඳිවැල Sri Lanka